

הדרר ותכל בשרה וירבלעם את האתונן להטלה
הדרר ויעמיך מלאר יהוה במעיל הכרמיים גדר
מזה וגדר מזה ותרא האתונן את מלאר יהוה ותלזין
אל הקיר ותלזין את רגל בלבע אל הקיר — ויסוף
להכתה ויוספה מלאר יהוה עבורה ויעמיד במקומ צר
אשר אין דרר לנטוית ימין ויעמיאול ותרא האתונאת
מלאר יהוה ותרבעך תהה בלבע וייחזר אפ בלבע ויר
את האתונן במלך יפתח יהוה את פ' האתונן והאמור
לבלב מה עשיתי לרש כי הכיתני זה שלוש רגליים
י Amar בלבע לאתונן כי התעללה בילו יש חרב
בידי כי עתה הרגתיר ות Amar האתונן אל בלבע
חולא אני אתגר אשר רבבת עלי מעודר עד הימים
זהה ההסכן הסכנתاي לעשוויה לר כה ויאמר לא
יראל יהוה אתה עני בלבע וירא את מלאר יהוה נצב
ברדר וזרבו שעופה בידיו ויקד וישתחוו לאפי
ויאמר אליו מלאר יהוה על מה הכית את אתגר
שלוש רגלים הנה אני יצאי לשבץ כי ירט הדרר
לנגידך ותראי האתונן ותטע לפניהם שלוש רגלים אלו
נטה מפניהם כי עתה אם אתכה הרגתך ואותה החותמת
ויאמר בלבע אל מלאר יהוה זטאתך כי לא ידעתי
כי אתה נצב לקראתך בדרר ועתה אם רע בעיניך
אשובה לך ויאמר מלאר יהוה אל בלבע לר עט
האנשימים ואפס את הדבר אשר אמר אליך כי בא
תדבר ויכר בלבע עם שרי בליך ויעמעיל בליך כי בא
בלזבז וויאת לבראהנו לא נזב ריאת אישר עט